

STRIJD KREET



OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

Stichter: WILLIAM BOOTH.

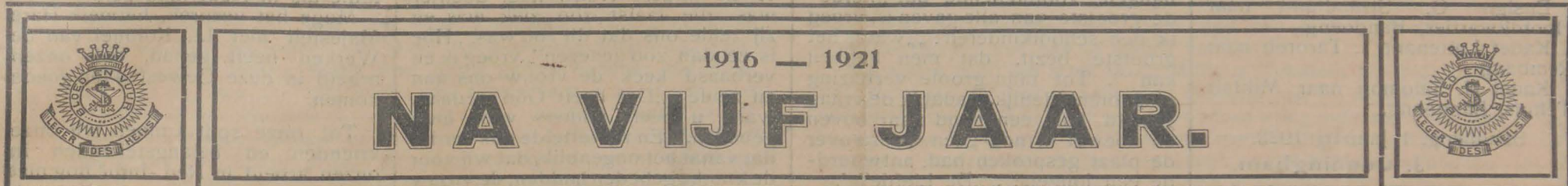
BRAMWELL BOOTH, Generaal, 101 Queen Victoria St. Londen E. C. — J. CUNNINGHAM, Territ. Kommandant.

HOOFDKWARTIER VOOR NEDERLANDSCH-INDIË: JAVASTRAAT 16 — BANDOENG.

23ste JAARGANG No. 1.

1 JANUARI 1922.

PRIJS 10 CENT



Op 8 December 1916 arriveerde Kolonel John Cunningham met zijn gezin te Tandjong Priok, om het bevel op zich te nemen van het Leger des Heils in Ned.-Indië.

Niet licht zal de Kolonel deze reis vergeten. Immers het was juist in den tijd, dat door den grooten oorlog de zeeën onveilig gemaakt werden door mijnevelden en duikbooten, waardoor hij en zijn gezin dan ook dagen van groote spanning hebben doorgemaakt. Het stoomschip, waarmede zij de reis naar Indië maakten, is nauwelijks aan het gevaar der duikbooten ontkomen en de Kolonel kon God niet genoeg danken, dat allen behouden te Tandjong-Priok aankwamen.

Het is met groote dankbaarheid, dat wij terug mogen zien op de vijf jaar, gedurende welke het Leger des Heils in Ned.-Indië het voorrecht had, Kolonel Cunningham als Leider in zijn midden te mogen hebben. Het is den Kolonel mogen gelukken, door de hartelijke medewerking van zijn staf van Officieren, alsmede door de vriendelijke hulp, die het welwillend publiek in Ned.-Indië hem gedurende deze vijf jaar heeft willen verleenen, om een vasteren vorm aan de organisatie te geven en deze tot grooter bloei en meerderen vooruitgang te hebben mogen brengen.

Hieronder volgt een kort overzicht, van hetgeen in deze vijf jaar tot stand is gebracht.

Europeesche Officieren. Dit aantal is gedurende de laatste vijf jaar, niettegenstaande de moeilijkheden in verband met den grooten wereldoorlog om Officieren uit de verschillende landen uit te krijgen, met 25% gestegen.

Inlandsche Officieren. Hun aantal steeg gedurende dit tijdvak met 50%.

Heilssoldaten. Dit aantal is met 114% vermeerderd.

Volgelingen. Dit aantal is verdubbeld geworden.

Scholen. Dit aantal steeg met 33 1/3%.

Goeroes. Dit aantal is 125% omhoog gegaan.

Schoolkinderen. Dit aantal is met 85% vermeerderd.

Nieuwe Posten werden geopend als volgt:

Korps Sompok te Semarang.

Korps Soerabaja 2 te Soerabaja.

Het Palolo-district met de posten: Kapiroei, Bobo, Pontana, Petimbe, Poera, Menoesi, Koropoe, Karawa, Karere, Tawaoe, Bangga.

Het Kantewoe-district met de posten: Onoe, Tatoie, Mapahi, Piana, Benasoe, Kili, Wiliri.

Bandoeng. Behalve het aantal openingen van korpsen werd door den Kolonel de bouw van het Hoofdkwartier van het Leger des Heils in Ned.-Indië en het Kinderhuis te Bandoeng voltooid, welke gebouwen op 24 September 1917 officieel geopend werden, respectievelijk door Zijne Excellentie Mr. Johan Paul Graaf van Limburg Stirum, Gouverneur-Generaal van Ned.-Oost-Indië en Mevrouw Gravin van Limburg Stirum—van Sminia.

In 1918 verrees te Bandoeng een nieuw gebouw voor het houden van onze samenkomsten voor Europeanen.

Semarang. Onze Inrichting voor Zieke- en Behoeftige Inlanders te Boegangan werd belangrijk uitgebreid, zoodat wij thans geregeld aan ruim 400 behoeftigen onderdak kunnen verschaffen.

Djocja. Hier werd in 1918 een Militair Tehuis voor Inlandsche Militairen geopend.

Toeren en Pelantoengan. In beide plaatsen kwam een Hulpziekenhuis voor Inlanders.

Leprozen Kolonies. Behalve de bestaande Leprozen Kolonies te Pelantoengan en Poeloe Si Tjanang werd een Leprozen Kolonie te Koendoer (Palembang) en een te Semaroeng (Soerabaja) geopend, terwijl wij verder met de Regeering in onderhandeling zijn voor de oprichting van

nieuwe Leprozen Kolonies voor West-Java; Boni (Zuid-Celebes) en Djambi (Sumatra).

Soerabaja. In deze stad werd een stuk grond gekocht voor de oprichting van een groote Gynaecologische-Vrouwen en Kinderkliniek, welke geheel naar de eischen des tijd zal worden ingericht en waarvan de plannen reeds door de Regeering zijn goedgekeurd. Wegens de hooge prijzen van den laatsten tijd van bouwmaterialen etc. kon tot den bouw nog niet worden overgegaan, doch wij hopen spoedig hieraan gevolg te kunnen geven.

Het Handels-Departement te Bandoeng. Deze afdeling van onzen arbeid heeft zich ook in de laatste vijf jaar belangrijk uitgebreid. Om een denkbeeld te geven, wat hier omgaat kunnen wij volstaan door mede te deelen, dat in het laatste jaar niet minder dan dertig duizend Bijbels en Evangeliën werden verkocht en verspreid.

De Hollandsche- en Maleische Strijdkreet. In 1916 was de oplaag van de Hollandsche Strijdkreet 8800 exemplaren en van de Peprangan Parwartos 1400.

In 1921 zijn deze oplagen respectievelijk ruim 10.000 en 1500.

Zelfverloochenings-Aanvraag. Indien wij enkele cijfers mogen noemen van de opbrengst van onze jaarlijksche Zelfverloochenings Aanvraag, welke de voornaamste bron van onze inkomsten is, dan zal blijken, hoe mild de ingezetenen van Ned.-Indië hebben bijgedragen om het ons mogelijk te maken, zulk een belangrijke uitbreiding aan onzen arbeid te geven als in bovenstaande regels genoemd werd.

De opbrengst bedroeg:

In 1916	f 37.082,24
„ 1917 (het eerste jaar van het bestuur van Kolonel Cunningham)	f 51.384,66
„ 1921 bereikten wij, niettegenstaande de groote malaise	f 80.000.—

Bij het constateeren van den belangrijken vooruitgang gedurende deze vijf jaar van den arbeid van het Leger des Heils in deze Gewesten geloof ik, de tolk te zijn van allen die belangstellen in ons

werk door te zeggen, dat wij Kolonel Cunningham recht dankbaar zijn dat hij, als Leider van onze Organisatie in Ned. Indië, vijf van zijn beste levensjaren met hart en ziel heeft gewijd aan de belangen van haar bevolking.

Mevrouw Cunningham kon, door den aard van haar familieomstandigheden, niet zooveel in het front zijn als zij wel wenschte, maar wij allen, die Mevrouw van nabij hebben leeren kennen weten, tot welk een grooten zegen en onschatbare hulp zij voor den Kolonel in zijn veelomvattend werk steeds is geweest.

Zooals wij reeds in een van onze vorige nummers hebben medegedeeld, zal de Leider met zijn gezin begin Januari Ned.-Indië verlaten. De Generaal heeft goedgevonden, alvorens den Kolonel een nieuwe aanstelling te geven, hem eerst met verlof naar Afrika te laten gaan.

Kolonel en Mevrouw Cunningham gaan van ons heen, maar het werk dat zij hier verricht hebben, zal voortgaan om vrucht te blijven dragen, tot grooter bloei en ontwikkeling van den Leger des Heilsarbeid in Ned.-Indië.

Wij wenschen der familie Cunningham een voorspoedige reis toe en een heerlijken verlooftijd.

Uit naam van alle Officieren, makers en vrienden geven wij de verzekering van onze gebeden, ook in de nieuwe aanstelling, die den Kolonel wacht.

De Chef Secretaris,
MATTHEUS VISSER.



KOLONEL & MEVROUW CUNNINGHAM MET EEN GROEP OFFICIEREN, DIE AAN HET CONGRES IN 1921 DEELNAMEN.



OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

Bevorderd tot Ensign:
Kapitein A. Loois.

Aanstellingen.

Adjudante M. Kruschwitz naar
Leprozen Kolonie, Pelantoengan.
(tijdelijk)

Ensign Ch. Schulz naar Militair
ehuis, Malang.

Ensign O. Strandlund naar
Hoofdkwartier, Bandoeng.

Kadet Luitenant I. Taroreh naar
Rembang.

Kadet H. Salomon naar Militair
Tehuis, Bandoeng.

Bandoeng, 1 Januari 1922.

J. Cunningham.

Territoriaal Leider.

VAN DEN LESSENAAR van den CHEF-SECRETARIS.

NIEUWJAAR.

Bij de intrede van het nieuw
begonnen jaar is het mij een
behoefte, al onze makers, vrienden
en trouwe Lezers van onze Strijd-
kreet door deze regels te feliciteeren,
en aan allen, die onzen arbeid in
het afgelopen jaar op zulk een
milde wijze hebben geholpen en
gesteund, recht hartelijk daarvoor
te danken.

Ofschoon de economische toe-
standen bij de wisseling des jaars
zoowel in de zakenwereld als
anderszins over het algemeen niet
zeer gunstig genoemd kunnen
worden, willen wij bidden en
hopen, dat door de beproefing
der laatste tijden de volkeren
dichter tot God en daardoor
ook nader tot elkander zullen
komen, om gemeenschappelijk
de moeilijke vraagstukken des
levens te helpen oplossen en
hierdoor wederom spoedig
een tijd van welvaart en
voorspoed op elk gebied, ook
voor Ned.-Indië moge aanbren-
ken. Dan zullen de donkere
wolken, die thans boven onze
hoofden hangen, opklaren en
zal het licht weer kunnen
doorbreken.

Geve God dat 1922 een
jaar van vrede, zegen en
voorspoed moge worden en het
gelukkigste en nuttigste jaar,
dat wij ooit beleefd hebben.

DE TERRITORIAAL LEIDER.

Het is thans vastgesteld,
dat Kolonel en Mevrouw
Cunningham met hun gezin
op den 4den Januari e.k. met
het ss. „Willis” Ned.-Indië zullen
verlaten.

De Kolonel zal met de zijnen
eerst enkele maanden van verlof
in Zuid-Afrika doorbrengen, al-
vorens een andere aanstelling te
aanvaarden.

Wij hopen van harte, dat dit
wilverdiend verlof, na vijf jaar van
harden en toegewijden arbeid
in Ned.-Indië, de gezondheid van
den Kolonel zeer te stade zal
komen. Met vreugde en dank-
baarheid zullen wij steeds aan
zijn verblijf in deze Gewesten terug
denken, terwijl onze gebeden
en goede wenschen de familie
Cunningham zullen volgen op hun
verdere levensreis.

De afgelopen maand was nog
een zeer drukke voor onzen Leider.
Toch heeft de Kolonel gelegenheid
gezien, om in de verschillende
centra alsook op de Leprozen-
kolonie te Pelantoengan, afscheids-
samenkomsten te leiden, waarvan
een verslag zal gegeven worden
in het volgend nummer van de
Strijdkreet.

ONZE NIEUWE LEIDSTER OP BEZOEK BIJ H. M. DE KONINGIN.

Naar wij vernemen, heeft H. M.
Koningin Wilhelmina op Woensdag,
2 December j.l. Luitenant Kolonel
Van de Werken, op Haar Paleis.

Vervolg kol. 4.

Schetsen uit Midden Celebes

DOOR MEVROUW MAJOR THOMSON.

De grootste gave.

„Verleden week”, vertelde ons
Kapitein Wikdal van Palolo,
„ging ik met den Luitenant naar de
buitenpost Menoesi met tien platen
over het leven van Paulus. Terwijl
ik nog bezig was de plaat op te
hangen, voorstellende dat „liefde”
de grootste van alle gaven is, vroeg
ik den schoolkinderen: „wat is het
grootste bezit, dat men hebben
kan”. Tot mijn groote verbazing
ging onmiddellijk, nadat ik de vraag
gesteld had, een hand naar boven
en hoewel ik nog geen woord over
de plaat gesproken had, antwoordde
een jongen: „De Liefde”.

Ik ging toen voort met vertellen
en sprak er o. a. ook over, hoe de
eene natie tegen een andere de
wapenen opneemt om de overwin-
ning te behalen en ik vroeg toen:
„Met welke wapenen heeft de Heer
Jezus de wereld overwonnen?”
En weer ging de hand van den-
zelfden jongen omhoog en hij ant-
woordde: „Met liefde”.

Toen vertelde ik hun, hoe Jezus
in verzoeken was geweest en
hoe Hij den duivel overwonnen had
en vroeg dan weer: „Wanneer heeft
Jezus Zijn laatste overwinning
behaald”, waarop op zeer beslist
toon het antwoord kwam: „Aan
het kruis op Golgotha.”

Voor een ander hebben deze
antwoorden misschien niet zoo veel
beteekenis, maar mijn hart jubelde

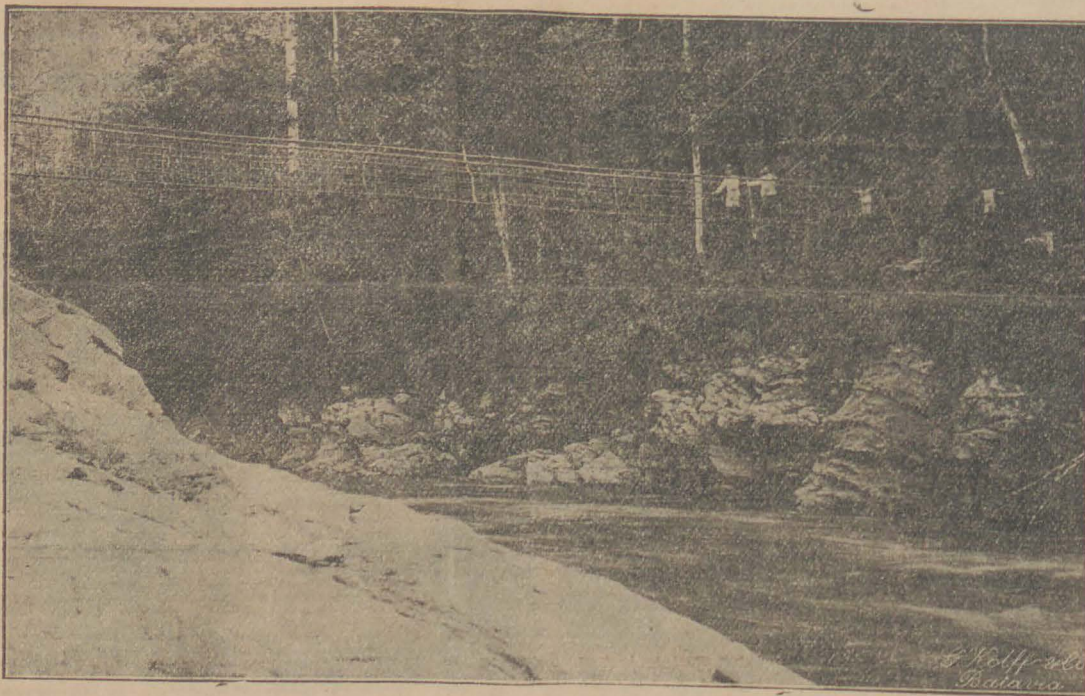
haar toestand reeds zoo erg, dat
het schuim op den mond stond.

Een week later gingen wij om
te zien, hoe de zieke het maakte
en wij vonden de twee vrouwen,
moeder en dochter, bij het vuur
zitten. Ik vroeg toen aan de moeder,
of de andere vrouw haar dochter
was, die laatst zoo ziek was en
zij zeide ons dat dit zoo was. „Hoe
is ze dan zoo genezen”, vroeg ik en
verbaasd keek de vrouw ons aan
en zeide: „Dat heeft God gedaan,
want u heeft immers voor haar
gebeden.” En zij vertelde ons verder
dat vanaf het oogenblik, dat wij voor
de kranke gebeden hadden, de vrouw
genezen was. Heerlijk was het
verder te vernemen dat de vrouw
thans ook onzen God en Zalig-
maker wil aannemen als haar
Verlosser en Heiland en hoewel
zij van het dienen van God nog
maar heel weinig begrijpt, zullen
wij met Gods hulp probeeren, haar
te helpen, zoodat ook voor haar
het heerlijke Licht zal opgaan.

God is inderdaad almachtig.

In een Kindersamenkomst vertelde
Moesa Mahali de volgende geschie-
denis, welke Kapitein Roëd van
Koelawi ons heeft overgebracht.

„Tijdens de Spaansche ziekte, nu
bijna drie jaar geleden, heb ik onze
Officieren geholpen met het uit-
deelen van medicijnen en het



ROTTANBRUG OVER DE KORORIVIER (MIDDEN-CELEBES)

toen ik deze hoorde, en een groot
gevoel van dankbaarheid kwam
over mij omdat ik de wetenschap
kreeg, dat God ons werk gezegend
heeft en het zaad, dat door ons
gestrooid werd, reeds begint te
ontkiemen en vrucht te dragen.

Door God, want U heeft voor haar gebeden.

Een van de laatst ingezegende
Heilssoldaten van Midden-Celebes
is een vrouw van Petimbe, een
buitenpost van Palolo, en van alle
Heilssoldaten die ik hier gezien heb,
zegt Kapitein Wikdal, schijnt zij
het best de beteekenis van het
Christendom te begrijpen. Op
verschillende wijzen heeft zij dit
laten merken.

Een paar maanden geleden waren
de Luitenant en ik bezig om de
mensen te bezoeken, toen wij een
vreeselijk lawaai hoorden. Ik vroeg
natuurlijk wat dit beteekende en
toen vertelden de mensen ons,
dat er een vrouw in het huis was,
die van den duivel bezeten was.

Onze Heilssoldaten vertelden
toen, dat die vrouw haar dochter
was en zij smeekte ons, om voor
haar te bidden, hetgeen wij
natuurlijk gaarne deden.

Ik verzocht, om onmiddellijk op
te willen houden met het slaan op
de trom, want dat alleen reeds was
voldoende om iemand gek te maken.
Wij hebben toen de kranke in het
gebed tot Jezus gebracht en van
dat oogenblik af werd zij stil. Toen
wij haar voor het eerst zagen was

helpen der zieken, totdat ik zelf
krank werd. Ik lag dagenlang ziek
en er was niemand die mij helpen
kon, want de Adjudants waren ook
ziek. Ik lag bij mijn vader thuis en
kon onmogelijk eten of drinken.

Op een avond, het was reeds
laat, voelde ik mij zoo krank,
dat ik de oogen sloot en tot
God bad en Hem om hulp vroeg.
Mijn arme vader, die bij mij zat,
dacht dat ik dood zou gaan
schudde mij heen en weer en zeide:
„Kom nu toch, sta op.” En steeds
harder schudde mijn vader mij in
zijn groote angst dat ik sterven
zou, maar ik kon niet antwoorden,
omdat ik juist tot mijn Hemelschen
Vader sprak. Hij toch heeft immers
gezegd, dat wij alles tot Hem
mogen brengen.

Vanaf het oogenblik, dat ik ge-
beden had, voelde ik als het ware
het leven weer in mij terugkeeren
en ik vertelde het aan mijn vader
en moeder en zeide hun ook, waar-
om ik vader niet eerder had kunnen
antwoorden. Ik zeide hun verder,
dat God inderdaad Almachtig is
en dat het zulk een voorrecht is
om Hem te dienen.”

Ongetwijfeld zal het den lezers
van dit stukje belang inboezemen
te weten, dat bovengenoemde
Moesa Mahali een vroeger school-
kind van Koelawi is. Op dit
oogenblik is hij de schrijver van
den Vorst van Koelawi, maar
gedurende de laatste paar maanden

Vervolg pag. 4 kol. 4.

VAN DEN LESSENAAR VAN DEN CHEF-SECRETARIS.

Vervolg van kol. 1.

Het Loo te Apeldoorn, in audiën-
tie ontvangen. Het onderhoud,
hetwelk Hare Majesteit met de
Kolonel had en hetwelk ongeveer
een uur duurde, was zeer hartelijk,
terwijl de Koningin een levendige
belangstelling toonde in den
veelzijdigen arbeid van het Leger
des Heils, zoowel verricht in Ned.
Indië als in Nederland zelf.

Moge het gesprek, hetwelk Hare
Majesteit met Lt. Kolonel van de
Werken heeft gehad, ook onzen
arbeid in deze Gewesten ten goede
komen.

Tot onze spijt kunnen wij onze
vrienden en belangstellenden in
onzen arbeid in Ned.-Indië nog niet
mededeelen, wanneer de Kolonel,
vergezeld van Luitenant Kolonel
Gugelmann, alhier zal arriveeren,
doch wij hopen dit bekend te kunnen
maken in het eerstverschijnend
nummer van de Strijdkreet.

Moge God haar beiden een voor-
spoedige reis en een behouden
aankomst in Insulinde geven.

LORD NORTHCLIFFE.

Het zal onze makers en vrien-
den zeer zeker genoeg doen te
vernemen, dat ofschoon Lord
Northcliffe slechts een zeer kort
bezoek aan Batavia bracht, Zijn
Lordschap toch gelegenheid vond
een interview te hebben met den
Leider van het Leger des Heils.
Gaarne had Lord Northcliffe eenige
van onze Inrichtingen bezocht, doch
daar alles reeds voor zijn vertrek
geregeld was, kon hij tot zijn
spijt hieraan geen gevolg
geven. Hij gaf onzen Leider
echter de verzekering dat, na
alles wat hij van den arbeid
van het Leger des Heils gezien
had, het werk zeer door hem
op prijs werd gesteld, en het
dan ook zijn voornemen was
om, bij aankomst in Britsch
Indië daar eveneens den
arbeid van het Leger des Heils
in oogenschouw te nemen.

TERUG VAN VERLOF.

Enkele weken geleden maak-
ten wij er reeds melding
van dat Ensign en Mevrouw
Schulz en Ensign en
Mevrouw Strandlund op reis
waren naar Ned.-Indië.

Het doet mij genoeg
thans te kunnen mededeelen,
dat onze makers in welstand
op Java zijn aangekomen en
reeds hun aanstelling hebben
aanvaard.

EEN MOOIE GIFT.

Adjutant Veerenhuis van het
Militair Tehuis te Soerabaja deelde
ons mede, dat een heer uit
dankbaarheid voor de hulp, die de
Adjudants aan zijn vrouw verleend
hadden bij een ernstig ongeluk,
zomede voor de belangstelling,
betoonde bij het overlijden der
dame, een gift van f 500.— ter hand
had gesteld, met het verzoek, dit
bedrag te willen aanvaarden. Natuur-
lijk werd deze gift met dankbaarheid
voor den arbeid van het Leger
des Heils aangenomen, daar zij
een blijk was van dank aan de
Officieren, die zoo geheel onbaat-
zuchtig gegaan waren daar, waar
hulp noodig was, en getracht
hadden het lijden te verzachten.

Tot onze groote droefheid moe-
ten wij er melding van maken, dat
Adjutant en Mevrouw Tilbury,
die het beheer voeren over onze
Leprozen-Kolonie Semaroen te
Soerabaja, enkele weken geleden
de treurige tijding ontvingen dat
de Moeder van Mevrouw Tilbury
„Bevorderd was tot Heerlijkheid”.
Mevrouw Tilbury schreef ons,
dat het heengaan harer lieve Moeder
voor haar een groot verlies was,
maar voor haar Moeder was het
een gewin, daar zij naar de zalige
gewesten was gegaan van eeuwige
rust en eeuwigen vrede.

Moge God de Adjudants door
Zijn genade en kracht schragen en
sterken, en vertroosten door Zijn
Geest.

Vervolg pag. 4 kol. 4.

VAARWEL AAN NED. OOST INDIË.

Het is met gemengde gevoelens van leedwezen en dankbaarheid, dat ik dezen afscheidsbrief in mijn functie van Leider van het Leger des Heils in Ned. Indië, aan makkers en vrienden schrijf.

Verleden maand was het vijf jaar geleden, dat wij op Java aankwamen om het werk van onze voorgangers, het zoeken van verlossing en het welzijn van allen, voort te zetten; dat werk, waaraan wij onze levens vanaf onze jeugd gewijd hadden; dat werk, dat met de jaren ons dierbaarder was geworden dan ons leven, niet omdat wij geneigd waren om fanatiek te worden, want zoo iets gelooven wij niet omtrent onszelf, maar eenvoudig omdat het het werk van God betrof, gedaan voor God en voor de massa bevolking over de geheele wereld, voor wier redding Christus Jezus stierf.

En hierin geloovende waren wij verlangend, om het beste te geven dat wij bezaten, teneinde het werk, hetwelk ons door onzen geliefden Generaal was toevertrouwd, voort te zetten, echter wel een weinig beangst hoe wij, buitenlanders, met een beperkte kennis van de taal, door de bewoners van deze Gewesten ontvangen zouden worden.

Terugziende op de jaren die voorbij zijn gegaan, gevoelen wij ons innig dankbaar aan God voor al Zijn genade en goedheid, ons betoond, want overvloedigen zegen rustte zoowel op onze levens als op onzen arbeid. En achteraf gezien heeft vrees betreffende de ontvangst door de bewoners van deze Koloniën, nimmer reden van bestaan gehad, want overal deed men ons en de onzen geheel „thuis” maken, zoodat wij ons in werkelijkheid een „Nederlandsch-Indische familie” gevoelden. De eerst gekoesterde vrees was dan ook al spoedig verdwenen.

Het doet ons daarom des te meer leed om heen te gaan, maar dit kon niet vermeden worden, hoewel de Generaal, die ons vaarwel niet wenschte, een anderen weg trachtte te vinden en in het belang van mijn gezondheid ons een verloftijd in Europa aanbood.

Dit scheen echter, na dertig jaar onvermoeid en met nauwelijks eenige rust gewerkt te hebben, niet afdoende. Mijn gezondheid heeft gedurende de laatste anderhalf jaar veel reden tot bezorgdheid gegeven en in de hoop van algeheel herstel is het dat wij heengaan, en een rusttijd zullen nemen. Eerst gaan wij eenige maanden in Afrika doorbrengen, zoodat Mevrouw Cunningham haar Moeder, zusters en broers, die zij gedurende vele jaren niet gezien heeft, kan ontmoeten, teneinde daarna naar Engeland te vertrekken, waar verschillende zaken in betrekking tot het werk in dit Territorie besproken zullen worden, om zoo spoedig ik mij sterk gevoel, weder een nieuwe aanstelling te aanvaarden en voort te gaan met ons levensdoel, te werken voor God en de redding van zielen in het Leger des Heils.

Met vreugde en de meest aangename gedachten zullen wij steeds ons werk hier herinneren. Nooit willen wij vergeten de toewijding en liefde, zoowel van onze officieren en soldaten ondervonden als de groote vriendelijkheid, ons door een ieder betoond gedurende de vijf jaar, die wij in Uw midden doorbrachten.

Van den Generaal en zij, die hoge aanstellingen bekleeden op ons Internationaal Hoofdkwartier, hebben wij de meest mogelijke aanmoediging ontvangen. De Generaal heeft ons op grootmoedige wijze, zoowel met het zenden van Officiëren, als financieel geholpen, zonder welke beide factoren het Nederlandsch Indisch Territorie het nog niet stellen kan. Daar er echter geen sprake van is, om met deze hulp op te houden, kunnen het Territorie en wij zoowel voor den ontvangen steun in het verleden als voor de hulp in de toekomst den Generaal uit het diepst onzer harten danken. Lt. Kolonel Visser, de Chef-Secretaris, Mevrouw Visser en de leden van den Hoofdkwartier Staf hebben op loyale en liefdevolle wijze onvermoeid gewerkt en daardoor alle mogelijke hulp verleend. Wij danken hun daar recht hartelijk voor.

De toewijding en het liefdewerk van Staf- en andere Officiëren in de verschillende Inrichtingen, Leprozen Kolonies, Ziekenhuizen en op de eenzame Zendingen in Celebes, etc. hebben onze algeheele bewondering en niet slechts danken wij hen vandaag voor hun werk en hun algeheele medewerking, maar hun gedachtenis zal ons bijblijven gedurende ons verdere leven en zal er ons toe brengen, hen dagelijks in onze geheden te gedenken.

Ook onze makkers en volgelingen in het algemeen hebben, door hun liefde en blijmoedige toewijding en hun mooi eenvoudig leven van geloof en dienstbaarheid, een groote plaats in onze harten gewonnen. Wij prijzen God voor hen en zullen hen altijd danken voor al wat zij zijn en doen.

Dan, buiten den onmiddellijken kring van Heilssoldaten zijn er vele vrienden, wier vriendelijkheid en hulp wij op hooge waarde stellen en die wij gaarne persoonlijk zouden willen danken voor ons vertrek met het ss. „Willes” op 4 Januari a. s.

Daar zijn de Redacteuren en hun staf van de verschillende Dagbladen, die altijd zoo bereidwillig op elke mogelijke wijze hulp hebben verleend, want de Pers in Indië begrijpt en waardeert het werk en het doel van het Leger des Heils, en de Organisatie heeft alle reden om trots te zijn op- en dankbaar voor de vriendelijke wijze, waarmede de Pers haar te allen tijde tegemoet kwam.

De Burgemeesters en Gemeenteraadsleden van de verschillende steden hebben- en verdienen onzen innigsten dank voor alle hulp, ons verleend. De Hoofdinspecteur, Inspecteurs en Doktoren van den Burgerlijken Geneeskundigen Dienst hebben ons werken met hen in betrekking tot de Leprozen Kolonies en Ziekenhuizen steeds tot een aangename taak gemaakt. Het was ons altijd een vreugde, hen te

mogen ontmoeten en met aangename en dankbare herinneringen zullen wij steeds in de toekomst aan hen denken.

De Hoofden der Gouvernements-Departementen, de Gouverneurs, Residenten en Assistent-Residenten, zoowel als de Gouvernements-ambtenaren hebben ons steeds als ware Heeren behandeld en het was ons een vreugde, onze zaken met hen te mogen doen en tezelfder tijd een eer, hen te mogen ontmoeten.

Meermalen heeft het werk in de Militaire Tehuizen ons gedurende de afgelopen vijf jaar in aanraking gebracht met de Militaire Autoriteiten en de vriendelijke en minzame behandeling ontvangen van den Leger Kommandant en zijn Officiëren, onverschillig van welken rang, heeft ons de grootste achting doen geven van al degenen, verbonden zoewel aan het Departement van Oorlog te Bandoeng als elders.

In wettelijke zaken of waar het eigendomszaken betrof, waarvoor wij advies behoefden, werden wij in de verschillende steden door vriendelijke Notarissen geholpen, die zoo goed waren, het werk kosteloos voor ons te doen. Zij hebben daardoor menigen gulden moeten derven om ons op de een of andere wijze met ons werk te helpen.

Ook onze boeken werden gedurende de twee laatste jaren geheel belangloos nagezien door twee goede vrienden uit Bandoeng.

Uit den aard der zaak brengt het werk dat wij verrichten, met zich mede, geregeld reizen per spoor of per boot, maar dit is ons vergelijkenderwijze vergemakkelijkt door de edelmoedige hulp van de autoriteiten van de Staatsspoor, de Semarang—Cheribon Stoomtram Mij, De Ned. Indische Spoorweg Mij, en de Koninklijke Paketvaart Maatschappij, en de wijze waarop haar personeel ons behandelde, liet niets te wenschen over.

Aan de leidende Hoofden en aan ieder werkend lid van het personeel wenschen het Leger des Heils en wij onzen innigsten dank te betuigen.

Het zal verder iedereen duidelijk zijn dat, in verband met de noodzakelijke reizen, het dikwijls noodig was om hier en daar in Hotels te verblijven en zeer zeker zijn nergens de Hotelhouders vriendelijker jegens ons dan hier in Ned. Indië, want in Semarang, Soerabaja, Djoeja, Garoet, Malang, Medan en andere plaatsen hebben zij ons steeds gastvrij ontvangen en al het mogelijke voor ons gedaan in het belang van ons comfort, zonder daarvoor ooit iets in rekening te brengen. Onze dankbaarheid aan hen is onuitsprekelijk.

Dan zijn daar de vele vrienden, op de verschillende ondernemingen, de zakenmannen in de steden en de menschen op de verafgelegen plaatsen van Ned. Indië, die door hun financiële giften het ons mogelijk hebben gemaakt ons werk voor de behoeftigen, de zieken, alsmede het verspreiden van het heerlijke Evangelie van Christus Jezus, voort te zetten, aan wie wij uiting willen geven van onze hartelijke waardeering niet alleen voor de giften, maar evenzeer voor de vrije en vriendelijke wijze waarop zij ons geholpen hebben. Hoe zou het gesteld zijn met onze jaarlijksche Zelfverloochenings- en Kerstfeestaanvragen, die gedurende de laatste jaren bekroond werden met ulk een wonderbaar succes, zonder het blijmoedig en vrijgevend publiek van dit wonderschoon Insulinde?

U en allen danken wij daar hartelijk voor.

Ten slotte wenschen wij hier den meest eerbiedigen en oprechten dank te betuigen aan den vroegeren en tegenwoordigen Gouverneur Generaal en het Gouvernement voor al hetgeen Zij gedaan hebben in betrekking tot het bevorderen en ondersteunen van ons werk en van onze pogingen om de menschen te zegenen en te helpen.

De vriendelijkheid van Hunne Excellenties is voor ons en onze officieren en bron van aanmoediging en vreugde geweest en wij betuigen hier en nu onzen innigsten dank daarvoor, waaraan wij gaarne de verzekering toevoegen, dat wij steeds in vriendelijke herinnering en met den grootsten eerbied daaraan terug zullen denken.

Moge de malaise spoedig tot het verleden behooren; bezuiniging niet meer zoo grootelijks noodig zijn en moge de Almachtige vrede en voorspoed gebieden over „Schoon Insulinde” is en zal blijven onze innigste bede.

Zooals reeds bekend is, heeft de Generaal Lt. Kolonel Van de Werken aangesteld om ons in het bevel van het Leger des Heils in Ned. Indië op te volgen.

Voor U is zij nog een vreemdelinge; ons is zij welbekend als een toegewijd Heilssoldate, een bekwaam Officier, en het vertrouwen volkomen waardig.

Wij bevelen haar aan al onze makkers Heilssoldaten en al onze Vrienden aan. Behandel haar zooals U ons gedaan heeft en zij, wij en U zullen tevreden zijn.

Waar ook onze weg in de komende dagen ons heen moge voeren, daar zullen Vrienden van Ned. Indië altijd hartelijk welkom bij ons zijn en mochten wij te eeniger tijd U van dienst kunnen zijn, dan bevelen wij ons gaarne daarvoor bij U aan.

Vaartwel, makkers Heilssoldaten!
Vaartwel, beste Vrienden!
Vaarwel, Mooi Insulinde!

Moge Gods Zegen op U allen rusten.

Uw dankbare dienstknecht in en voor Christus Jezus,

JOHN CUNNINGHAM,
KOLONEL.

BEZOEK VAN LT. KOLONEL VISSER AAN WELTEVREDEN.

Het is dikwijls moeilijk te zeggen, waarvoor in het bijzonder onze Leiders naar Weltevreden komen, want het werk is daar zoo veelzijdig, dat een bezoek aan iederen tak van arbeid aldaar de moeite overwaard is.

Een dergelijk veelzijdig bezoek bracht Lt. Kolonel Visser ons op 26 en 27 November.

Inspectie in de verschillende posten, overdracht van het Militair Tehuis aan de nieuw aangestelde Officiëren; welkomstsamenkomsten van Ensigns Schulz en Strandlund en nog vele andere zaken wachtten onzen Chef-Secretaris.

Maar op de hem eigen vlugge manier werden door den Kolonel alle zaken afgedaan en in de samenkomsten genoten wij zeer van de bezieling, die van hem uitgaat. Hoe bemoedigend is het steeds weer, dat oude vuur te zien branden in al zijn kracht.

Het is moeilijk te zeggen, welke van de bijeenkomsten de meest gezegende was.

Des Zaterdagavond, in de flink bezette zaal, werden vele vriendelijke woorden geuit voor de pas aangekomen makkers en vooral Mevrouw Schulz werd, als komende voor het eerst naar Java, hartelijk verwelkomd. De geheele meeting door heerschte er een prettige geest en wij mochten eindigen met eenige zielen aan den voet van het Kruis.

De Heiligingsmeeting op Zondagmorgen was een in aanraking komen met Gods Geest. En hoe genoten wij allen en naar ik geloof niet het minst ons gehoor, bestaande uit honderden menschen van verschillende nationaliteiten, in de openluchtsamenkomst.

Ook de vereenigde samenkomst des avonds in het Chineesche korps was in elk opzicht goed te noemen en in al deze meetings kregen de nieuwe aangekomen Officiëren ruimschoots gelegenheid, zich te uiten.

Brigadier Wolters nam in al deze samenkomsten een belangrijk aandeel.

Het waren voor den Kolonel welbesteedde en voor ons allen recht gezegende dagen.

Moge de Heer het gezaaide wasdom schenken.

J. Uijlings.
Ensign.

MILITAIR TEHUIS SOERABAJA.

Zondag 27 November hadden wij een heerlijken tijd, waarin wij den geheelen dag Gods zegen op rijke wijze mochten ervaren.

De Heiligingsmeeting des morgens droeg een zeer goed karakter en het verlangen naar een rein, heilig, aan Gods dienst gewijd leven werd steeds grooter in ons en wij gevoelden de heiligende genade onzes Gods.

De avondsamenkomst was echter het gloriepunt van den dag. Immers toen waren in ons midden de pas uit Engeland aangekomen Officiëren, Kapitein en Mevrouw Harris en de reeds eenige maanden op Java zijnde Noorsche Officier Kapitein Midtbø, welke op hun doorreis naar Celebes ons korps bezochten. De leiding der samenkomsten was in handen van Ensigne Wolfson, een gaarne geziene gast in ons Tehuis, die mede ter vertaling deze Officiëren vergezelde. Wij hebben op zeldzame wijze genoten.

Er was gedurende de geheele samenkomst een heerlijke vrije geest. Het zingen was wonderbaar, de woorden der voor Celebes bestemde Officiëren vonden ingang in aller harten en wij gevoelden ons allen beziel met een heerlijken geestdrift voor zielen.

Moge deze geestdrift blijven in onze harten op de plaatsen, waar de Heer ons stellen zal. Wij Heilssoldaten hebben één doel, één streven, één verlangen: „Christus voor de wereld en de wereld voor Christus.”

Br. Dick Ramaker.

INTERNATIONAAL NIEUWS.

DE GENERAAL.

De laatst ontvangen War Cry meldt ons, dat de Generaal in het midden van November een vierdaagsche Veldtocht zou leiden in Berlijn. Dit zal het eerste bezoek van onzen Generaal aan Duitschland zijn sinds het uitbreken van den oorlog, hoewel Mevrouw Generaal Booth verleden jaar reeds met zeer veel succes in de hoofdstad wonderbare meetings heeft geleid.

De Generaal zal zelfder tijd de Officiëren van het Deutsche Territorie ontmoeten, die onder bevel staan van Commissioner en Mevrouw Ogrim en zal voor de Heilssoldaten samenkomsten leiden.

Verder lezen wij, dat de Generaal in 1922 Noorwegen, Denemarken en Zweden zal bezoeken, om in de hoofdsteden van elk dezer landen, Christiania, Copenhagen en Stockholm „Twee dagen met God” te leiden. Commissioner Mevrouw Booth Hellberg, de zuster van den Generaal, is in bevel van het Leger des Heils in Noorwegen, en Lt. Kolonel Povlsen in bevel van Denemarken.

Commissioner Mitchel, aangesteld tot Territoriaal Leider van het Leger des Heils in Zweden zal, voor het bezoek van den Generaal, reeds zijn belangrijke aanstelling aanvaard hebben.

MEVROUW GENERAAL BOOTH heeft in het Empire Theater in Cardiff (Wales) drie bijzondere samenkomsten geleid. Een zeer hartelijk welkom werd Mevrouw Booth gegeven en het feit, dat zij voor het laatst in haar functie als Britsch Commissioner de meetings leidde, droeg mede tot de belangrijkheid der samenkomst. Dien dag kwamen 77 zielen tot den Heer.

LORD NORTHCLIFFE IN AUSTRALIË.

Ofschoon Lord Northcliffe slechts vijf dagen in Australië doorbracht bezocht hij toch Commissioner Hay, den Leider van het Leger des Heils in Australië, waarmede de Persooning een lang gesprek had en in wiens gezelschap hij een bezoek bracht aan de verschillende Leger des Heils Inrichtingen in de stad.

Lord Northcliffe deelde, na van den Commissioner vele zaken betreffende het Leger des Heils gehoord te hebben mede, dat hij verlangend was Kolonel Yamamuro te ontmoeten, als hij op zijn verdere reis Japan aan zou doen.

NAAR „HUIS” GEROEPEEN.

Zondagmiddag 18 December overleed het vier en een half-jarig kind van Serg. Majoor Lie Soen San van het Maleische korps te Bandoeng.

Maandagmiddag om 1.30 werd het stoffelijk overschot van den kleine naar zijn laatste rustplaats gebracht. Voordat de stoet het sterfhuis verliet hadden wij met onze Chineesche makkers en familie-leden van den overleden kleine een gezegenden tijd. Wij zongen gezamenlijk het lied: „Saja maoe tjinta Jesoes”, waarna de Sergeant van het korps, Tjong Pak Tian, ons voorging in het gebed. Daarna vertrok de stoet, onze geliefde Legervlag aan het hoofd, de kist gedekt door het Legerdoek waarop den Bijbel, naar den doodenakker. Het was een eenvoudige optocht, maar wij dankten God voor onze Chineesche makkers die zich het Evangelie van Jezus Christus niet schaamden en midden door de Chineesche wijk trokken met de Legervlag ontplooid, hierdoor hun landgenooten toonende dat zij hun God openlijk durfden te volgen.

Aan de geopende groeve werd gezongen: „Tinggi seperti sorga, dalem seperti laet . . .”, en daarna een gedeelte uit Gods Woord gelezen, (Openb. 21 vs. 1 - 7), waarbij de aanwezigen er bij werden bepaald, hoe God de tranen van de oogen zal afwischen van allen die gelooven in Zijn Woord en Almacht. De ongeveer 50 aanwezigen luisterden aandachtig en wij gelooven, dat een werk werd gedaan voor de eeuwigheid.

Nadat de Sergeant van het korps en daarna een der makkers eenige woorden hadden gesproken, werd met dankgebed gesloten en ging ieder huiswaarts, wetende dat de Heer te Zijner tijd Zijn kinderen van alle oorden der aarde zal vergaderen om voor eeuwig bij Hem te zijn.

Moge God onzen Serg. Majoor troosten in zijn smartelijk verlies.

Kadet H. L. V. E. Salomon.

VAN DEN LESSENAAR

v. d. C. S.

Vervolg van pag. 2 kol. 4.

KERSTFEEST.

Ofschoon ook in Ned.-Indië nog altijd de financiële druk gevoeld wordt, is het toch een verblijvend teeken, telkens weer te mogen opmerken, hoeveel belangstelling door de ingezetenen getoond wordt in onzen arbeid.

Slechts enkele weken geleden hebben wij onze Zelfverloochenings-Aanvraag beëindigd, waarvan het resultaat in een woord „schitterend” genoemd kon worden, terwijl thans onze Officiëren en makkers bij de Kerstfeestaanvraag andermaal ten eerste werden aangemoedigd door de milde bijdragen, die hun verstrekt werden.

Wij hopen in ons volgend nummer over de Kerstfeestviering uitvoerig te mogen terugkomen, door mededeeling te kunnen geven van de Kerstviering in de verschillende posten en Inrichtingen.

BEVORDERING.

Ongetwijfeld zullen onze makkers er zich over verheugen dat Kapitein en Mevrouw Loois van Rembang de afgelopen maand door den Kolonel werden bevorderd tot den rang van Ensign.

Onze hartelijke gelukwensen worden hun hierdoor aangeboden.

SCHETSEN UIT MIDDEN CELEBES.

(Vervolg van Pag. 2 kol. 3.)

is hij Kandidaat geworden en indien het Leger des Heils hem als Officier gebruiken kan, dan is het zijn verlangen in onze Organisatie zijn leven te wijden om de Blijde Boodschap aan anderen te brengen.

Een bijzondere gelegenheid.

Adjutant Johansson en Kapitein Larsen hebben onlangs een zeer interessant volksfeest te Sibelaja bijgewoond. Het is de gewoonte dat de kinderen van Sibelaja hun tanden moeten laten slijpen. Dit wordt meer voor den schijn gedaan, want de tanden zijn bijna niet aangetast. Terwijl ze bezig zijn de tanden te slijpen, moeten de kinderen een varken, dat klaar staat voor deze gelegenheid, met de voeten schoppen, om zooals ze het noemen, zijn stem te krijgen. Als dit afgelopen is, moeten de kinderen voor een week worden opgesloten en wanneer deze tijd voorbij is, is de dag van het groote feest aangebroken en komen de menschen vanuit het geheele district bij elkaar om te zamen feest te vieren.

De kinderen worden dan vrij gelaten en ze moeten de kampong rondgaan, maar de voeten mogen den grond niet aanraken. Langs den geheelen weg liggen dan palmbladeren om over te loopen.

Toen de Heilsofficiëren op het feest kwamen, waren ongeveer twee duizend volwassen mannen en minstens het dubbele aantal vrouwen en kinderen aanwezig.

En met welk een blijdschap hebben Adjutant Johansson, Kapitein Larsen, Kandidaat Trima en Goeroe David gezongen en gesproken van de wonderbare liefde van Jezus. In deze samenkomst waren ongeveer drie duizend menschen aanwezig. Velen hunner waren Christen, velen Mohammedaan en anderen Heiden. Sommigen hadden nooit eerder een gelegenheid gehad iets te hooren omtrent den Heer Jezus. Wat is het een heerlijk voorrecht, om een boodschapper van Jezus te zijn.

„Zaai uw zaad in den morgenstonden trek uwe hand des avonds niet af, want gij weet niet, wat recht wezen zal, of dit of dat, of dat die beide te zamen goed zullen zijn.”

Pred. 11: 6.

LEGER DES HEILS — HANDELSDEPARTEMENT.

BOEKHANDEL — JAVASTRAAT 16 — BANDOENG

ZOO JUIST ONTVANGEN:

GLASTEKSTEN!

GROOT FORMAAT	f 1.75
MIDDELSOORT	1.40
KLEIN	MET BLOEMENRAND f 1.20
	„ GEMARMERDEN RAND. 1.—
	„ WITTEN RAND 0.85

CARTONNEN TEKSTEN!

IN PRIJZEN VAN f 0.40 — f 0.45 en f 0.50

ZEER GESCHIKT VOOR KINDERKAMER.

IN HOUT GEBRANDE TEKSTEN!

KEURIG BEWERKT.

GROOTTE 66 × 41 cM	PRIJS f 25.—
„ 54 × 36 cM.	„ „ 20.—
„ 45 × 20 cM.	„ „ 15.—

BLOEM- EN LANDSCHAPTEKSTEN.

PRIJS f 1.25

RUIKE KEUZE JONGENS- EN MEISJES BOEKEN.

BIJBELS IN ALLE SOORTEN PRIJZEN.